

سرگردانی استعداد های انیمیشن ایران

چرخ انیمیشن کشور در ۱۰ سال گذشته با مدیریت مغشوش، گردش میعیوب داشته است. اگر پوست کلفتی برویچه های انیمیشن ساز نبود، توفیقات در حد کنونی هم دیده نمی شد. اصلی ترین مجموعه دولتی که متولی حرکت به سمت تولید انیمیشن های بلند و سینمایی است، مرکز گسترش سینما مستند و تجربی است.

کانون پرورش فکری، انجمن سینمای جوان و ... که تکلیفشان روشن است، چون در حرف و عمل پیگیر تولیدات کوتاه با چشمداشت به جایزه های بین المللی شناخته می شوند. بنابراین اگر تعداد دفاتر ساخت انیمیشن بلند که به ظاهر مستقل هستند ولی از ارتباط و لابی حکومتی برای کندن بودجه برخوردارند را نادیده بگیریم، واقعا جایی برای پهن کردن چتر حمایت از ساخت انیمیشن بلند به جز مرکز گسترش وجود نداشته و ندارد. اما مراجعه کنندگان به مرکز همواره با چالش های جدی روبه رو بوده اند. مهم ترین ضعف و معضل موجود در سازوکار مرکز، شعار حمایت از تولیدات جذاب و پرفروش بوده است، ولی در عمل به دلیل دربرگیری محدود (والیته بودجه پایین) آنچه محقق شده، همچنان آثار کوتاه با مولفه های جشنواره ای بوده است. نتیجه و خروجی مرکز در زمینه ارائه آثار بلند چیزی جز چند کار بی فروغ کم مخاطب و یکی دویز پوزه زخمی در دست اقدام، اثری قابل دفاع والگویی به چشم نمی خورد. شاید یکی از دلایل این معضل توجه و ایجاد فرصت برای معدود انیمیشن سازان کشور باشد. اساتید حاضر در شوراهای تخصصی مرکز طی ادوار مختلف با تمام شهرت و تسلط شان بر مدیوم (و سلامت نفس) اما به دلیل ترس از شکست، خود را محدود به شاگردان آشنا و نیروهای شناخته شده و جواب داده در زمینه های مختلف می دیدند، گراشی که باعث و بانی نادیده گرفته شدن خیل زیادی از پچه های مستعد و خلاق شده بود. واقعیت اشاره شده، امکان ارتزاق متخصصان عرصه انیمیشن از این طریق را کم رنگ کرده تا آنجا که این نیروها یا به شغل مسافر کشی شهری روی آوردند یا کارمندان دون پایه روابط عمومی ارگان ها و نهاد ها شدند. می ماند (به قول انیمیشن سازان) گروه «پچه زرنگ» ها که به انحای مختلف با شرکت ها و دفاتر خارج ایران گره خوردند، شرکت های خارجی که به دلیل ارزانی توسط دلال ها، انیمیت پروژه هایشان را به صورت غیر رسمی به این پچه زرنگ ها واگذار می کردند، نیروهایی که در موارد زیادی مغیوب واقع شده و نتوانستند حتی بخشی از حقوقشان را بگیرند و نهایتا دست شان به جایی بند نبود. مانند قسمت قبلی این یادداشت ها لازم به اشاره است که صبا و تلویزیون در این تحلیل مد نظر نبوده، خصوصا که تولیدات صبا تا سقف نیمه بلند هم چون غالبا دوبعدی ساخته می شوند اساسا به دلیل فقدان جزئیات، مناسب پرده نیستند. پس نقطه هدف این سری مطالب معطوف به مدیریت کلان سینمای کشور است.

آنچه در پایان قابل تاکید و تصریح است این که مدیریت دولتی که شاخص ترین آن در مرکز گسترش تجلی دارد این است که باید سمت و سوی تولید و به تعبیری ریل گذاری انیمیشن سازی کشور از آشفتگی و حالت پاندول به انسجام و ثبات تغییر یابد. مثلا مرکز باید خود را موظف به ارائه سالانه حداقل یک انیمیشن بلند سه بعدی و مناسب پرده برای حضور در بازار مصرف داخل و خارج بداند. بی تردید سوگیری مرکز گسترش به افق روشن جذب مخاطب انبوه، مسیر را برای دیگر ارگان ها و نهادها در این طریق هموار خواهد کرد، ضمن این که اعتماد به نفس بخش خصوصی را ارتقا خواهد داد.

انیمیشن ایرانی در مسیر موفقیت دیپلم افتخار برای «سمپاش»

پویانمایی «سمپاش» محصول کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان دیپلم افتخار بهترین فیلم انیمیشن از نخستین جشنواره فیلم آموزشی «جیونگ سانگ» کشور کره جنوبی را کسب کرد. اداره کل روابط عمومی و امور بین الملل کانون خبر داد در ۱۵ روز نخست ماه آگوست برابر با مرداد سال ۱۴۰۱ شمسی، پویانمایی سمپاش، آخرین ساخته فرنوش عابدی در ادامه حضور بین المللی خود توانست در

هشت جشنواره بین المللی فیلم به نمایش درآید.

سیزدهمین جشنواره فیلم سردانیا در شهر زیرونا ی کشور اسپانیا، هشتمین جشنواره فیلم مالترواندر کشور مجارستان، نخستین جشنواره فیلم آموزشی جیونگ سانگ کشور کره جنوبی، چهارمین جشنواره فیلم کینوبلد کشور اسلواکی، هشتمین جشنواره فیلم پاکورن فرایت کشور آمریکا، چهارمین جشنواره فیلم ایندی فست آمریکا، چهارمین جشنواره فیلم

گزارش

فیلم جدید تام کروز، بخشی از سناریوی توجیه نظامی گری پنتاگون است

«تاپ گان» در خدمت جنگ طلبی

التاماری کشور ایالتا و نوزدهمین جشنواره فیلم آتلانتا آندرگاند کشور آمریکا از جمله جشنواره هایی بود که این انیمیشن در آنها حضور داشته است. در میان این جشنواره ها سمپاش توانست دیپلم افتخار بهترین فیلم انیمیشن از نخستین جشنواره فیلم آموزشی جیونگ سانگ کشور کره جنوبی را کسب کند. این جشنواره از ۱۳ تا ۱۵ مرداد سال جاری (۴ تا ۶ آگوست ۲۰۲۲) در کشور کره جنوبی برگزار شد.

نگاه

افسانه حمله به ایران

این را هم باید اضافه کرد که فیلم هایی مانند

تاپ گان بخشی از پروپاگاندای سینمایی آمریکا برای اثبات هژمونی نظامی و سیاسی این کشور بر جهان

است. آمریکا ممکن است در عالم واقع در بسیاری از

حوزه ها شکست خورده باشد و رقیبان بزرگی در برابر

خود ببیند اما باید همچنان در ذهن مردم به خصوص

مردم آمریکا یک قدرت برتر و دارای توانایی های

افسانه ای برای تغییر جهان نشان داده شود. به

همین دلیل است که آنها با تصویرسازی عملیات

نظامی موفق علیه کشورهایی چون ایران در تاپ گان

و دیگر فیلم هایی که به سفارش مالی و فکری

پنتاگون ساخته می شود، به دنبال آن هستند که

وانمایی قدرت آمریکا را بر پرده سینما صورت دهند.

آمریکا ممکن است در عالم واقع از ایران، روسیه،

چین و بسیاری از کشورهای دیگر سیلی خورده باشد

یا آنها را رقبایی دست نیافتنی بدانند اما در

ذهن مردم آمریکا این واقعیت نباید نقش

ببندد. نیروهای نظامی آمریکا در زمان

ترامپ جرأت نکردند در پاسخ به سرنگون

شدن پهپاد نظامی این کشور به دست

نیروهای پدافندی ایران، به ایران

حمله کنند اما در فیلم های سینمایی

نظیر تاپ گان چیزی دیگر به تصویر

کشیده می شود. اتفاقی که گرچه

در واقعیت ممکن نیست اما در پرده

سینما باید آن را ساخت و این دروغ را به

مخاطبان فروخت تا بعدها در برابر خراج

شدن مالیات هایشان در جنگ های نظامی

بی پایان آمریکا مقاومت نکنند.

بیماری های روحی و روانی ناشی از حضور در جبهه های جنگ و کشت و کشتارهای مربوط به آن است. فیلم هایی چون تاپ گان که در خدمت اهداف نظامی است، با داستان های به ظاهر اکشن و سرگرم کننده شان به شکلی غیرمستقیم (و حتی برخی اوقات مستقیم) در ذهن مخاطبان عمداً جوان خود این بذرا می کارند که خودشان را به پایگاه های نظامی رسانده و یا ثبت نام در واحدهای مختلف ارتشی، همان لباس و یونیفرم زیبایی را به تن کنند که سوپرستاری چون تام کروز به تن می کند. فرق ماجرا و جنبه تلخ آن این است که تام کروز روی پرده سینما با موفقیت، تمام موانع را رد کرده و در پایان داستان پیروز ماجرا معرفی می شود اما برای جوانان دنباله رو پایان اصلی درد و رنج و نیستی و

مرگ تلخ است. سودی که تام کروز از این همراهی

می برد فروش یک میلیارد دلاری جهانی فیلمش

است که به برتر شدن حساب بانکی اش منتهی

می شود و در تحلیل های اقتصادی سینمایی

به عنوان اولین فیلم بازیگری معرفی می شود که

به فروشی بالای یک میلیارد دلار در سطح

جهانی رسیده است. معلوم نیست آیا

بازیگر مقالات پرشش گزاینه اهل فن

را هم می خواند که از او در ارتباط

با خطرناک بودن کسب سود

این چنینی می پرسند. آیا کروز

اطلاع دارد فیلمش به عنوان

ابزاری تبلیغاتی در این جهت

عمل می کند که جوانان

ناگاه را شیفته اقدامات

تجاوزکارانه بخش های

میلیتاریستی حاکم بر

آمریکا می کند؟ او تا امروز

در رابطه با این پرسش

سکوت کرده است.

آدم هایی خوش فکر که درست فکر و عمل می کنند نشان دهند و از سوی دیگر برای ارتش کشور و اهداف سیاستمداران طماع و پول پرست، گوشت دم توب راحت و دم دست پیدا و خلق کنند.

چرا دوباره تاپ گان؟

بعدها در اندک فیلم های مستقلی که در ارتباط با جوانان فریب خورده ای که به واسطه این نوع تبلیغات و فیلم ها با اندامی مجروح و نقص عضو به خانه برگشتند، این موضوع به چالش کشیده و معلوم شد تماشاگران دیروز این فیلم ها و زخم خورده های امروز جنگ های ارتجاعی، چگونه فریب سیاستمداران دروغگو، طماع و جنگ طلب خودشان را خورده بودند.

پرسی که از سوی اهل فن مطرح می شود (و پرسش درستی هم به نظر می رسد) این است که در زمانه ای که دنیا تقریباً تک قطبی شده و دیگر چیزی به نام اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی وجود ندارد، چرا دوباره فیلمی مثل تاپ گان سراز پرده سینماها

درمی آورد؟ همین پرسش کنندگان جواب

آن را می دهند: هنوز در آمریکا و کاخ سفید،

سیاستمداران جنگ طلب و زیاده خواهی حضور

دارند که با پیش بردن برنامه های نظامی و

میلیتاریستی به دنبال کسب سودهای نامشروع

و کلان هستند و برای تکمیل زرادخانه های

جنگی خود نیازمند خلق دشمنان موهوم

تازه ای در اقصی نقاط جهان هستند، تا به این

بهانه سلاح روی سلاح گذاشته و جمع آوری

کنند و جوانان ساده دلی را که فکر می کنند با

به تن کردن یونیفرم های نظامی به کشورشان

خدمت می کنند، روانه جنگ های ناعادلانه

منطقه ای بکنند که فقط و فقط برای فرماندهان

نظامی سازنده سلاح های مرگبار سود دارد و ضرر

آن برای مردم عادی، نقص عضو و انواع و اقسام

چند دهه بعد از اکران

عمومی تاپ گان و در

دورانی که دیگر خبری از

جنگ سرد بین دو قطب

شرق و غرب نیست و

بلوک کمونیست به

تاریخ پیوسته، قسمت

دیگری از این فیلم

تولید و روانه بازار

سینما می شود

کیکاوسو زبیری

گروه فرهنگ و هنر

گروه فرهنگ و هنر

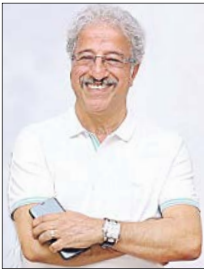
رویداد

هیات انتخاب سوگواره «تصویر دهم» معرفی شد

اعضای هیات انتخاب سومین رویداد فیلم کوتاه «تصویر دهم» به مدیریت مجید مجیدی اعلام شدند، محمد رهبر، دبیر سومین رویداد تصویر دهم، اعضای هیات انتخاب این رویداد فیلم کوتاه را معرفی کرد. اعضای این هیات به ترتیب حروف الفبا عبارتند از: حمید بهرامیان کارگردان سینما، محمدحسین پویانفر کارشناس مذهبی، حامد جوادزاده

تهیه کننده برنامه ساز و مدرس رسانه، سیاوش حقیقی تهیه کننده، فرهاد قائمیان بازیگر، محمدرضا مصباح تهیه کننده سینما و هادی نائیچی کارگردان سینما. اعضای هیات انتخاب سومین رویداد فیلم کوتاه به ریاست محمد رهبر، دبیر رویداد تصویر دهم علاوه بر انتخاب فیلم های کوتاه، ایده های داستانی رسیده به جشنواره را برای حمایت از تولید بررسی خواهند کرد. شیوه انتخاب آثار، براساس امتیازدهی اعضای هیات انتخاب خواهد بود. مهلت دریافت آثار سومین رویداد فیلم کوتاه عاشورایی تصویر دهم با مدیریت مجید مجیدی تا

۳۱ شهریورماه در دویخش فیلم کوتاه و ایده های داستانی ادامه دارد. / جام جم

علیرضا خسته، بازیگر محبوب و نام آشنای تلویزیون و سینما چهارشنبه این هفته در سی امین نشست از سلسله جلسات عصر چهارشنبه های مجله بخارا حاضر می شود و ضمن دیدار با علاقه مندان و مخاطبان، درباره کتاب های «خمس به روایت خمس» از امید نجوان و «ماموریت آقای شادی» از علی رستگار گفت و گو می کند. کتاب اول که از سوی فرهنگان فرشته به نشانی منتشر شده، برخی نوشته ها و ترجمه های خمس را در خود دارد و کتاب دوم که از سوی انتشارات افراز منتشر شده، گفت وگویی بلند و زندگینامه ای با خمس به عنوان یکی از مهم ترین و تاثیرگذارترین کمدین های تاریخ سینمای ایران است. گلاب آدینه، امین تارخ، حمید جلی و رضا کیانیان چهره هایی هستند که در این کتاب یادداشت هایی درباره خمس نوشته اند. مسعود فروتن، توکاملکی، علی رستگار، شروین پاشایی و علی دهباشی سخنرانان این مراسم هستند که ساعت ۱۸ و ۳۰ دقیقه چهارشنبه ۲۶ مرداد در خانه فرهنگان فرشته به نشانی خیابان فیاضی، بعد از چنانار، پلاک ۵۰ برگزار می شود. همچنین این نشست به طور مستقیم از صفحه اینستاگرام فرهنگان فرشته پخش خواهد شد. / جام جم

نمای نزدیک

چهارشنبه با خمس

یک دروغ کوچولو

بهزاد خطاب به پسرش: اگه راستشو می گفتی خیلی بهتر بود.

می دونی! واسه یه دروغ کوچولو

همه اش باید دروغ بیگی...

این بخشی از دیالوگ های فیلم

«دهلیز» به کارگردانی بهروز شعبی

و تهیه کنندگی سید محمود رضوی

است که سال ۹۲ ساخته شد. بازی

متفاوت رضا عطاران در نقش یک

زندانی در آستانه اعدام به همراه

بازی محمدرضا شیرخانلو، بازیگر

نوجوان با دادن سیمرغ بلورین

بهترین بازیگر نقش اول زن به هانی

توسلی در جشنواره سیویکم فیلم

فجر کامل شد.